

CHƯƠNG 118:
QUANG MẶT QUỶ

Legend

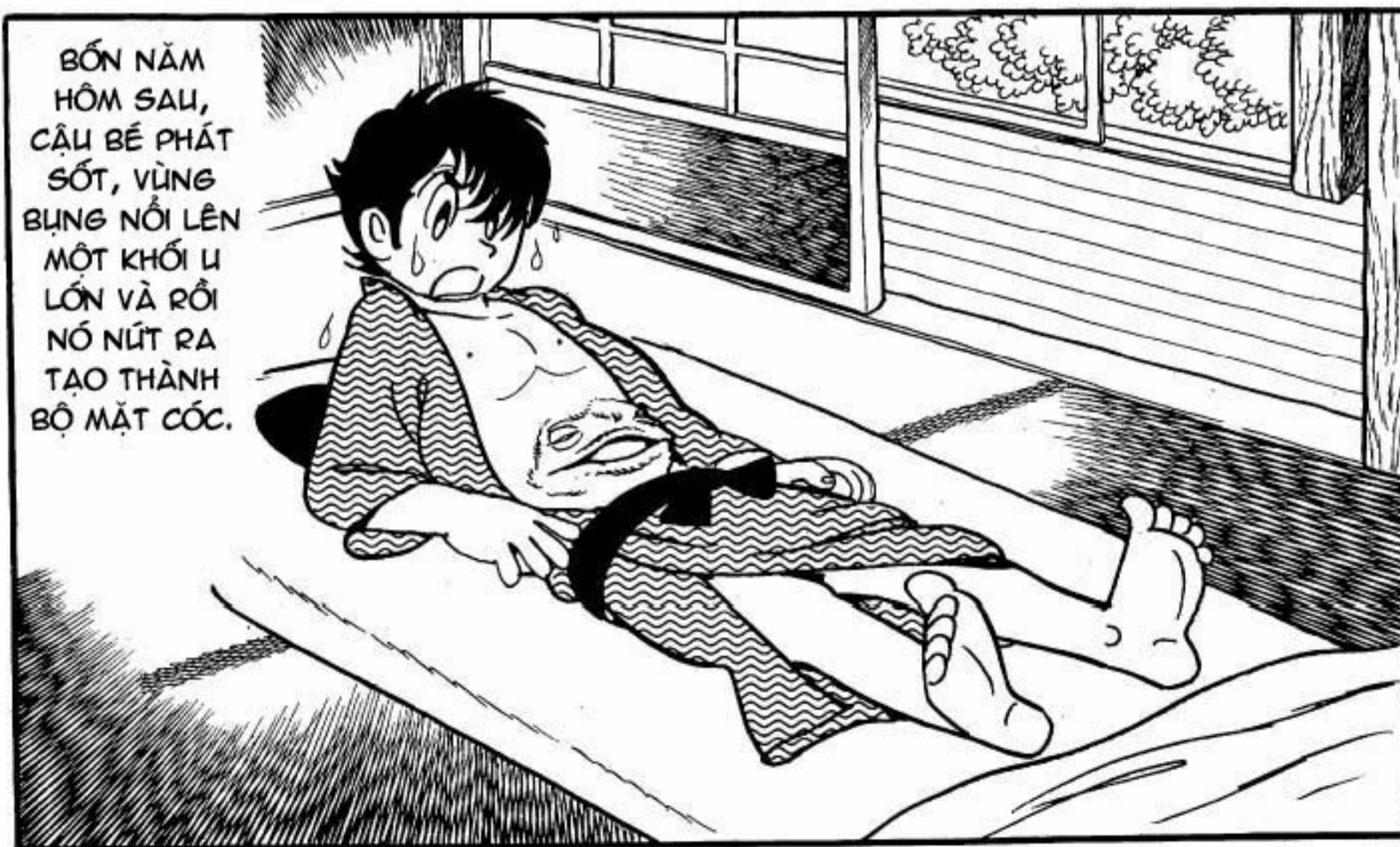
DỊCH THỂ CỦA
CON CỐC ĐÃ
BẤM VÀO
BỤNG CẬU BÉ.
NHƯNG CẬU
ẤY KHÔNG HAY
BIẾT.

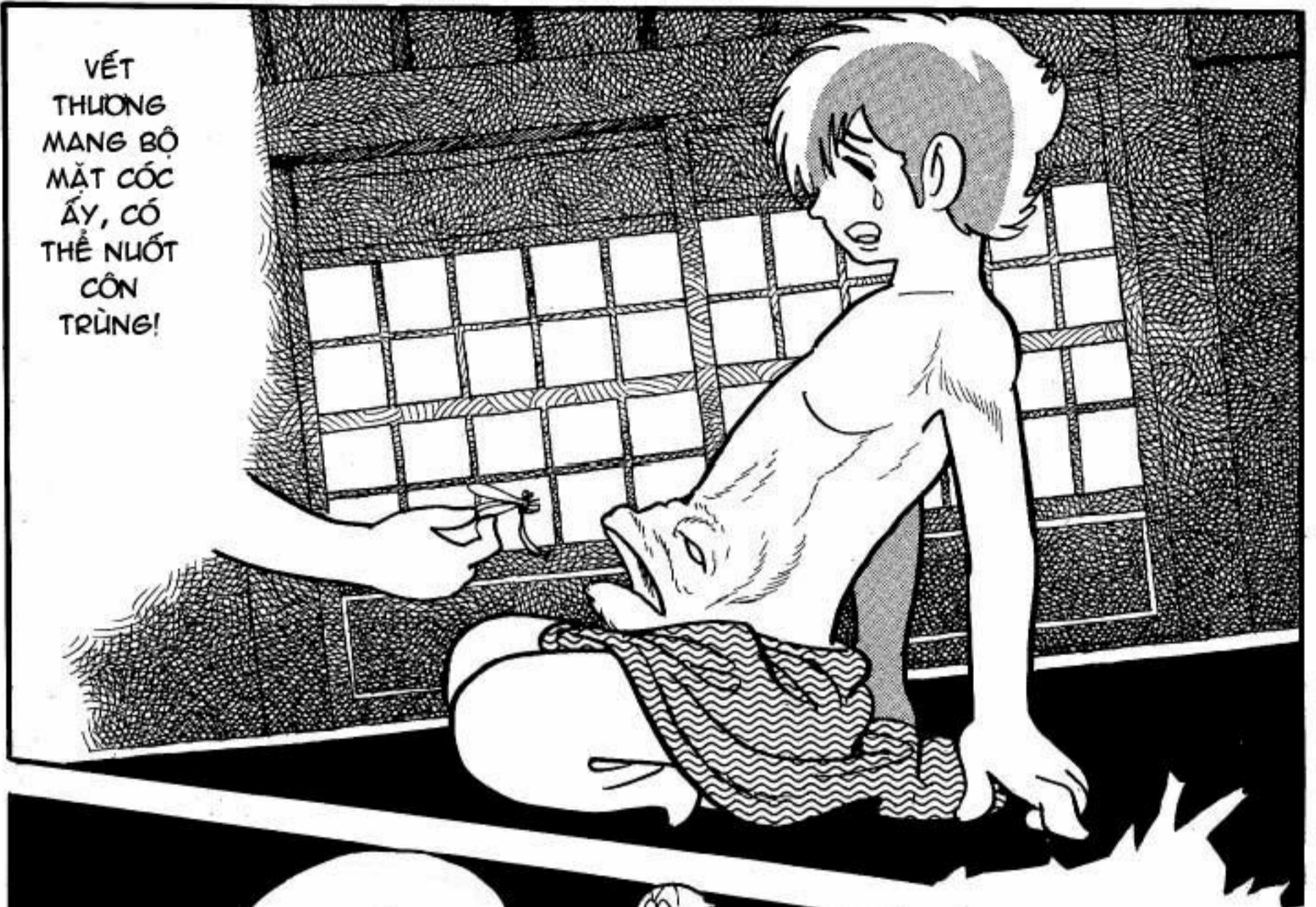
MÙA THU NĂM
1939 CÓ MỘT
CẬU BÉ ĐÃ
NGHỊCH NGOM
GIẾT CHẾT MỘT
CON CỐC.

BỐN NĂM
Hôm SAU,
CẬU BÉ PHÁT
SỐT, VÙNG
BỤNG NỔI LÊN
MỘT KHỐI LI
LỚN VÀ RỜI
NÓ NỨT RA
TẠO THÀNH
BỘ MẶT CỐC.

VẾT
THƯƠNG
MANG BỎ
MẮT CỐC
ẤY, CÓ
THỂ NUỐT
CÒN
TRÙNG!

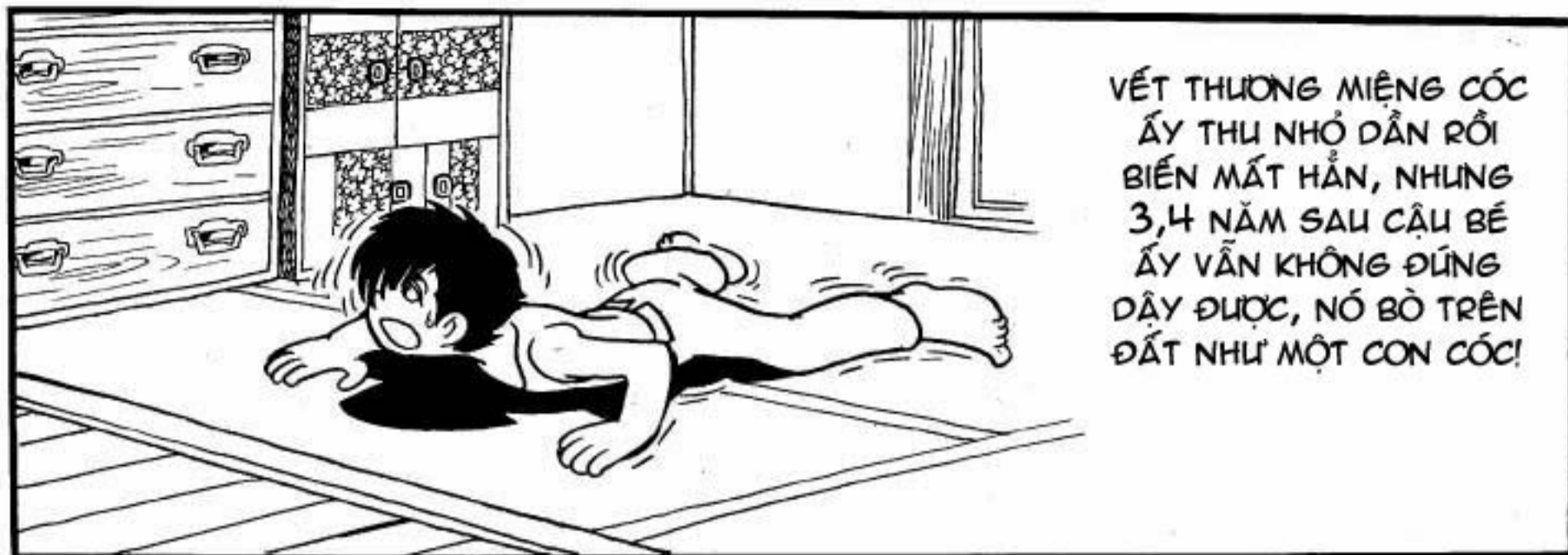
OÁI!

VÀI THÁNG SAU, VẾT
THƯƠNG NGÀY CÀNG
LỚN ĐẦY CẬU BÉ ĐẾN
GẦN CÁI CHẾT, MỘT
THẦY THUỐC TRONG
LÀNG ĐÃ MANG THUỐC
ĐẾN ĐÁP VÀO VẾT
THƯƠNG NHƯNG MIỆNG
CỐC BÔNG LA LỚN...

RỒI NÓ
PHUN PHEO
PHEO MỘT
CHẤT DỊCH
GỒM
GHIẾC
KHÔNG
CÒN CÁCH
NÀO KHÁC,
VÌ THẦY
THUỐC ẤY
ĐÃ NHÉT
THUỐC VÀO
SAU
TRONG
MIỆNG
CỐC.

VẾT THƯƠNG MIỆNG CỐC
 ẤY THU NHỎ DẪN RỜI
 BIẾN MẤT HẸN, NHƯNG
 3,4 NĂM SAU CẬU BÉ
 ẤY VẪN KHÔNG ĐỪNG
 DÂY ĐƯỢC, NÓ BÒ TRÊN
 ĐẤT NHƯ MỘT CON CỐC!

DÙ CÓ CẮT NÓ
 ĐI THÌ NÓ VẪN
 XUẤT HIỆN
 TRỞ LẠI.

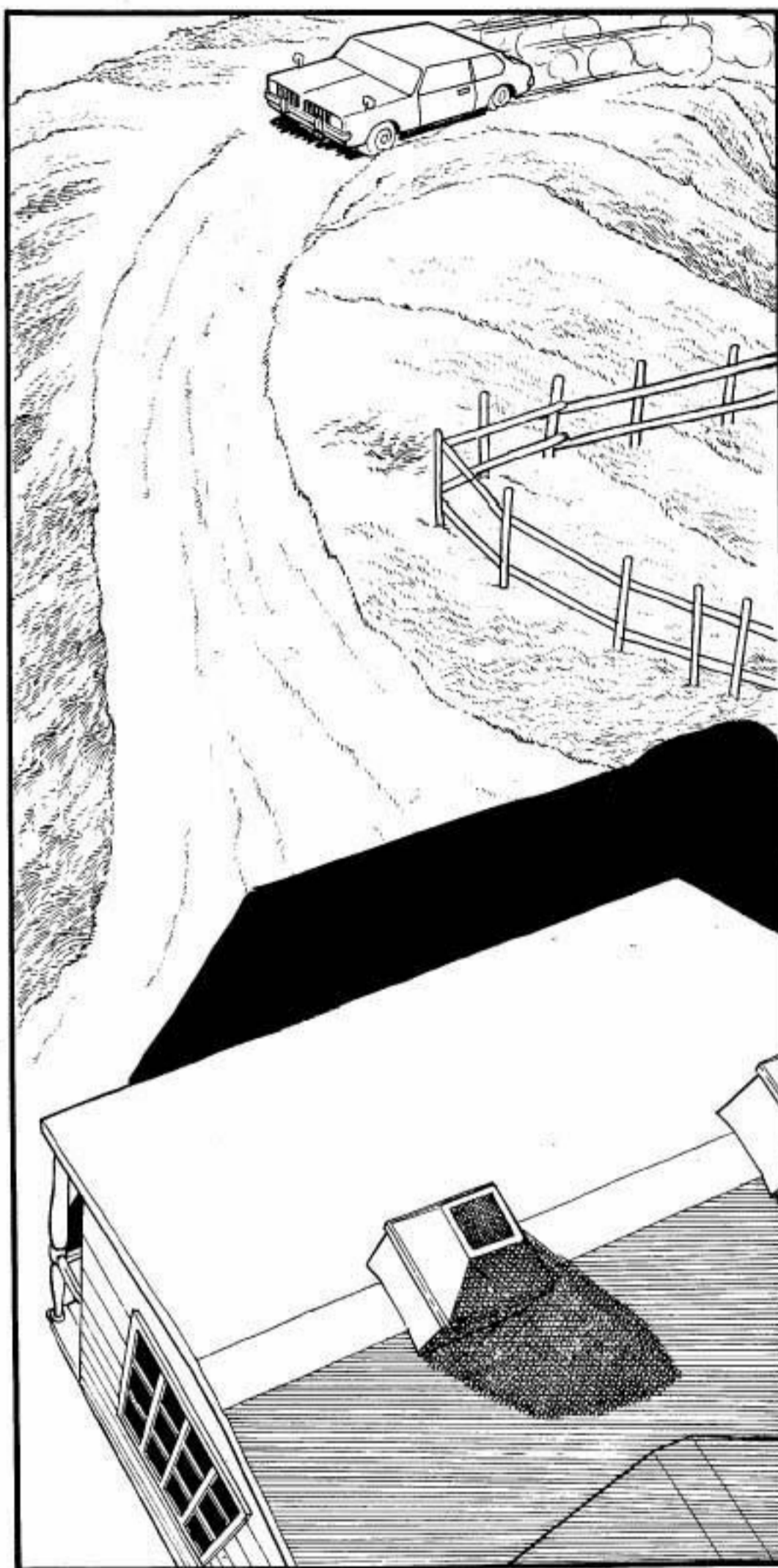
CÁC VẾT
 THƯƠNG NÀY
 THƯỜNG
 XUẤT HIỆN Ở
 BỤNG HOẶC
 ĐẦU GỐI, NÓ
 CÓ THỂ NÓI
 CHUYỆN VỚI
 CHỦ THỂ.

CHÚNG
 BỆNH
 "MANG HÌNH
 GƯƠNG MẶT
 DỊ DẠNG"
 NÀY KHÔNG
 CHỈ CÓ Ở
 NHẬT BẢN,
 MÀ Ở NHIỀU
 NƯỚC TRÊN
 THẾ GIỚI
 CŨNG CÓ
 GHI CHÉP!

CÓ NHIỀU NGƯỜI
 KHÔNG CHỊU NỖI
 NÊN ĐÃ PHÁT
 ĐIÊN, HOẶC TỰ
 SÁT.

Ê! ĐỪNG XÍA VÀO CHUYỆN NGƯỜI KHÁC NGHEN, BÁC SĨ MẶT THEO!

ĐỪNG ĐỪNG VÀO TÔI! NẾU ỒNG MUỐN CHO TÔI BIẾN, THÌ ỒNG SẼ CHIU LỜI NGUYỄN RỬA SUỐT ĐỜI ĐÓ!

CÁI GÌ?

KHÔNG PHẢI HẮN, MÀ LÀ TÔI! TÔI THỂ SẼ BẮM HẮN CẢ ĐỜI, ỒNG CÓ LÀM PHẪU THUẬT CŨNG VÔ ÍCH, VÌ TÔI SẼ TIẾP TỤC XUẤT HIỆN!

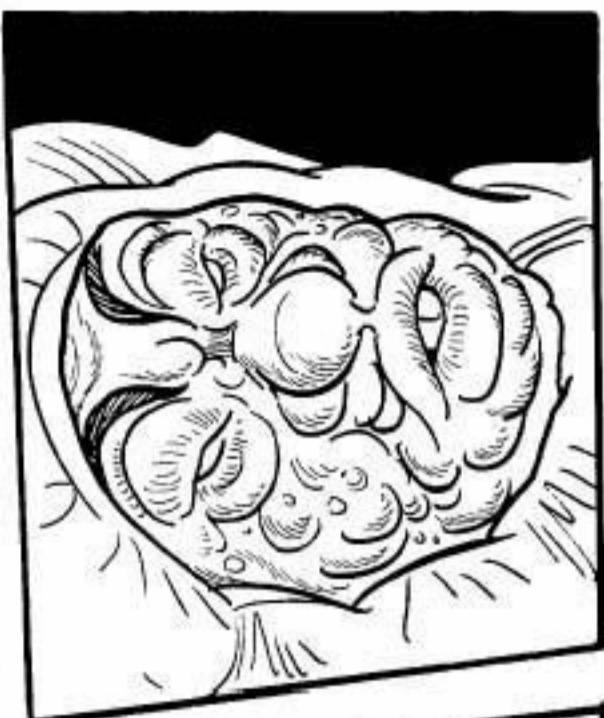
AI NÓ THẾ? BỆNH NHÂN HẢ?

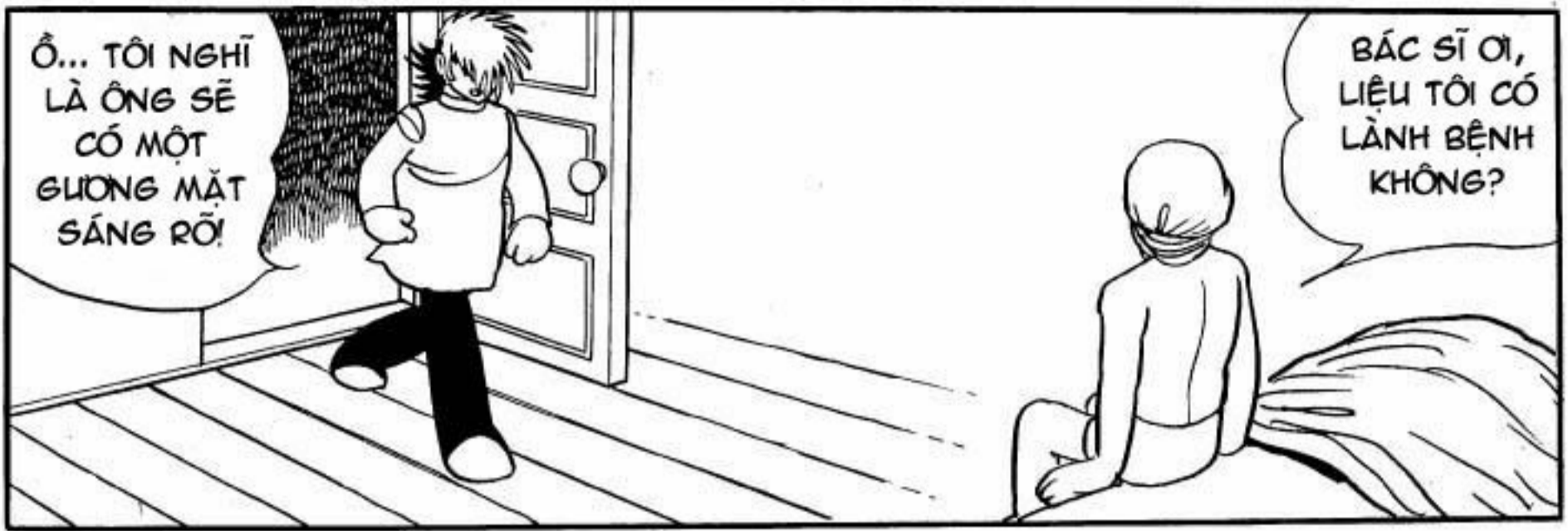

ỒNG MUỐN NÓI THẾ NÀO CŨNG ĐƯỢC! NHƯNG NẾU MUỐN SỐNG THÌ ĐỪNG RỜ VÀO CHUYỆN NÀY!

ĐÂY LÀ CHÚNG TÂM THẦN PHÂN LIỆT, MỘT NGƯỜI MUỐN ĐIỂN HẠI VAI!

Ồ... TÔI NGHĨ
LÀ ÔNG SẼ
CÓ MỘT
GIƯƠNG MẶT
SÁNG RÕ!

BÁC SĨ ƠI,
LIỆU TÔI CÓ
LÀNH BỆNH
KHÔNG?

TÔI ĐÃ NÓI
RỒI, ÔNG MỒ
CŨNG VÔ
ÍCH!
ĐỒ NGU!

ĐÂY LÀ
VẾT
THƯƠNG
KÉO DA
NON!

TÔI
THẤY
NGŨA
QUÁ
!

CHỈ CÓ KHI
NÀO HẮN
NGỦM! THÌ TÔI
CŨNG THEO
HẮN XUỐNG
SUỐI VÀNG
CHƠI! KHÀ...
KHÀ...KHÀ...

TÔI NÓI CHO
ÔNG BIẾT, KHI
NÀO HẮN CHƯA
CHẾT THÌ TÔI
VẪN CÒN TỒN
TẠI!

BÁC SĨ,
VẪN Y
CHANG
NHƯ
TRƯỚC!

CHẾT
TIỆT!

PHẢI CHO NGHỈ NGƠI, THUỐC THANG ĐỂ ÔNG TA BÌNH TÂM LẠI...

CĂN BỆNH NÀY CHỈ LÀ VẤN ĐỀ TÌNH THẦN!

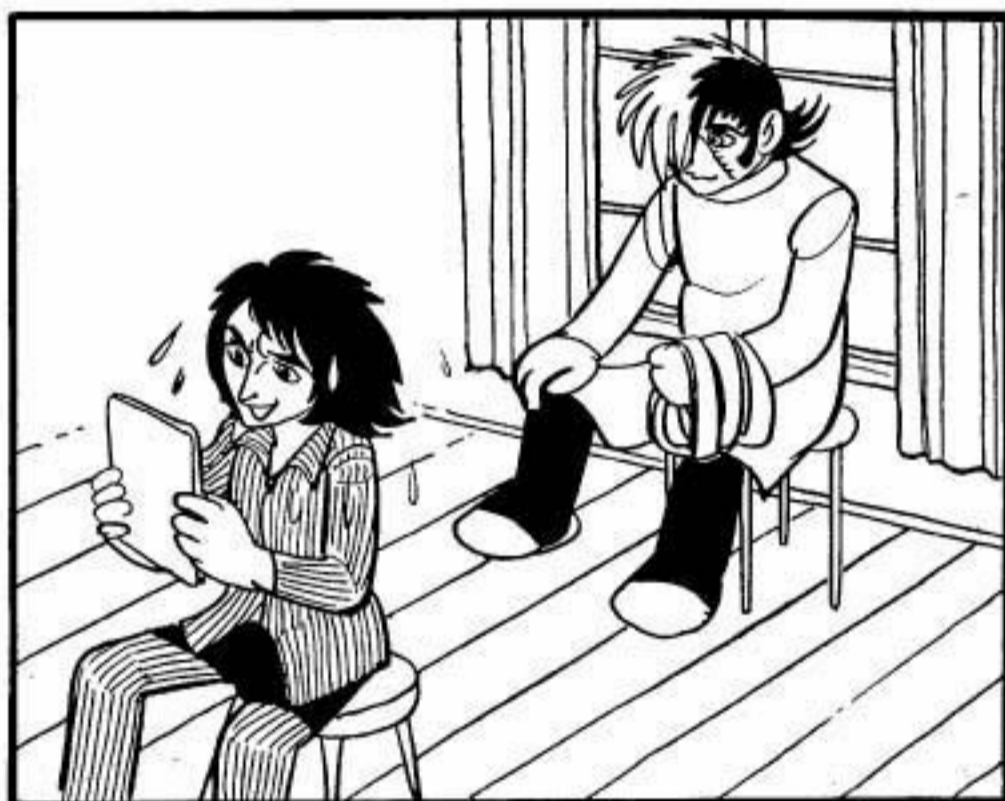
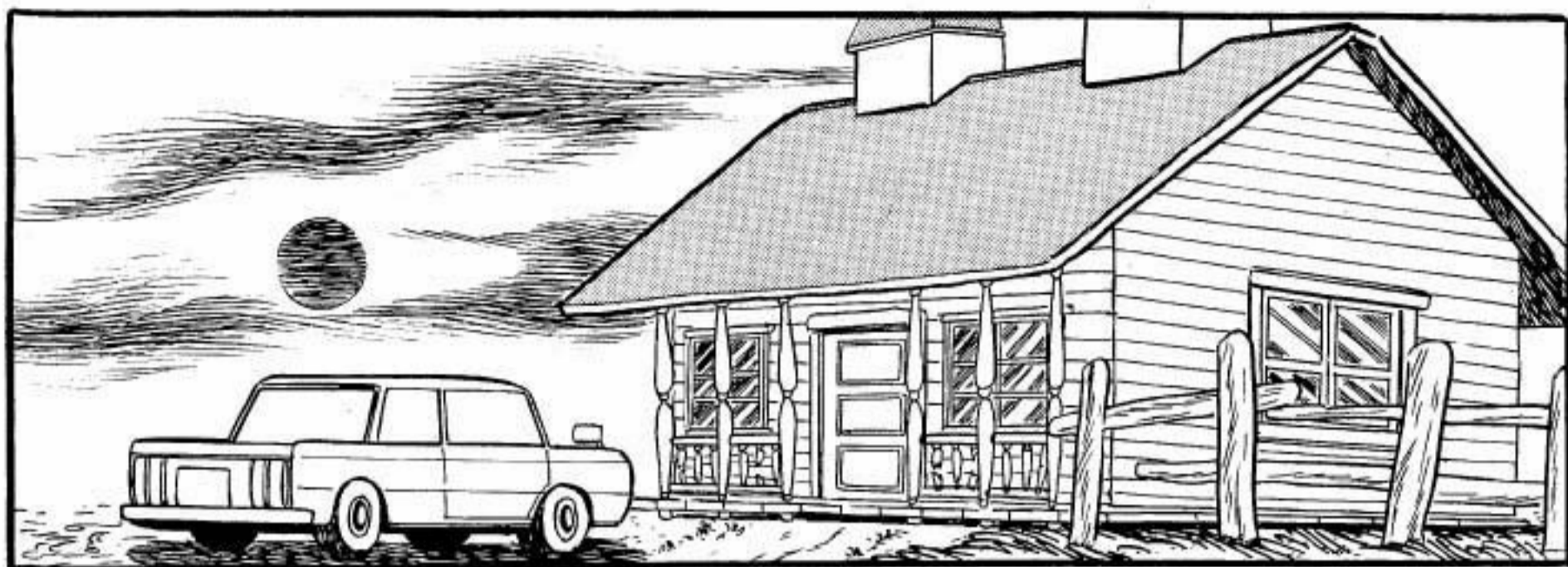
ĐÂY CHỈ LÀ MỘT CÁCH TRỊ LIỆU, KHÔNG TRÚNG CHỖ HIỂM!

SAU ĐÓ PHẢI PHẪU THUẬT CHỈNH HÌNH GIƯƠNG MẶT!

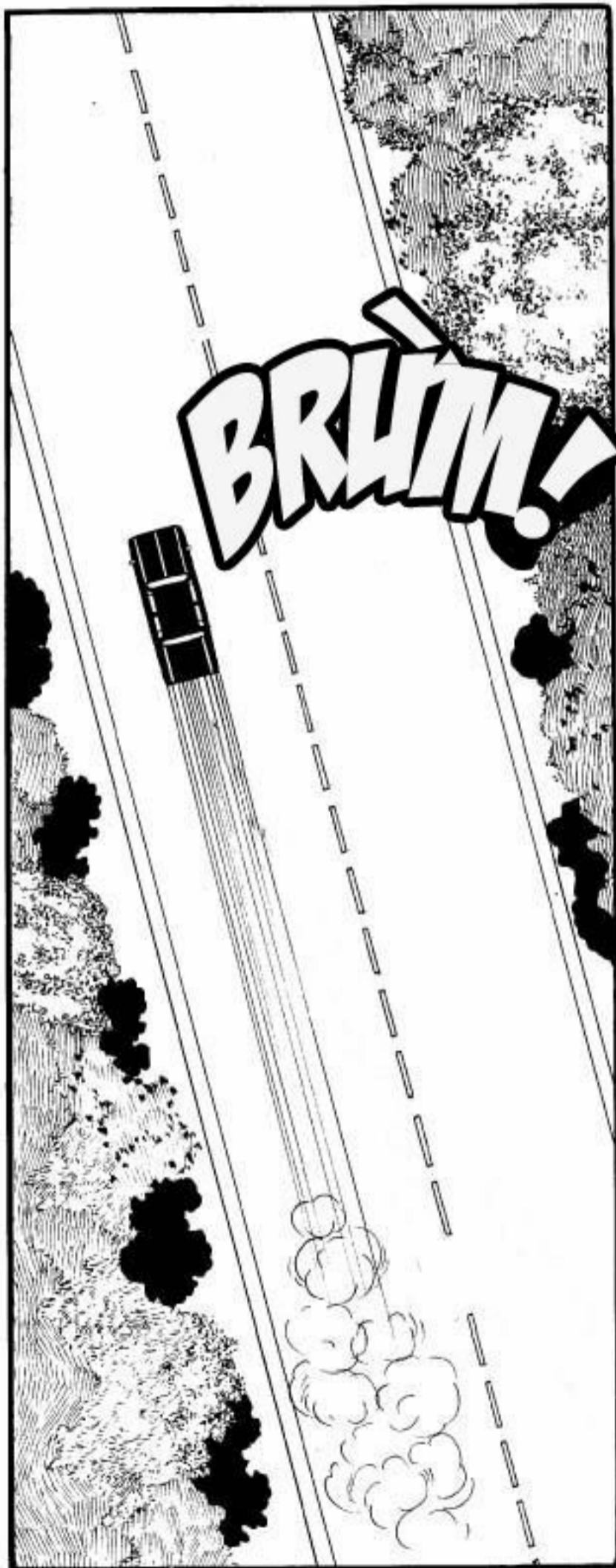
XEM NÀO... PHẢI KHÂU VẾT THƯƠNG!

HÌNH NHƯ
TÔI ĐÃ GẶP
ÔNG Ở ĐÂY
RỒI THÌ
PHẢI?

NẾU
CÓ THỂ
MỜI
BÁC SĨ
ĐẾN
NHÀ
TÔI!

XIN LỖI! TÔI
CHỈ CÓ THỂ
CẢM ƠN
BÁC SĨ CÒN
CHUYỆN
TIỀN BẠC
SỐ TIỀN ĐÓ
QUÁ LỚN!

TRẢ TIỀN
THÙ LAO
CHO TÔI
ĐI CHỨ!

